

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură.

Anul X, Nr. 499

Miercuri 31 Decembrie 1958

8 pagini 25 bani

Pentru extinderea învățămîntului și îmbunătățirea bazei sale materiale

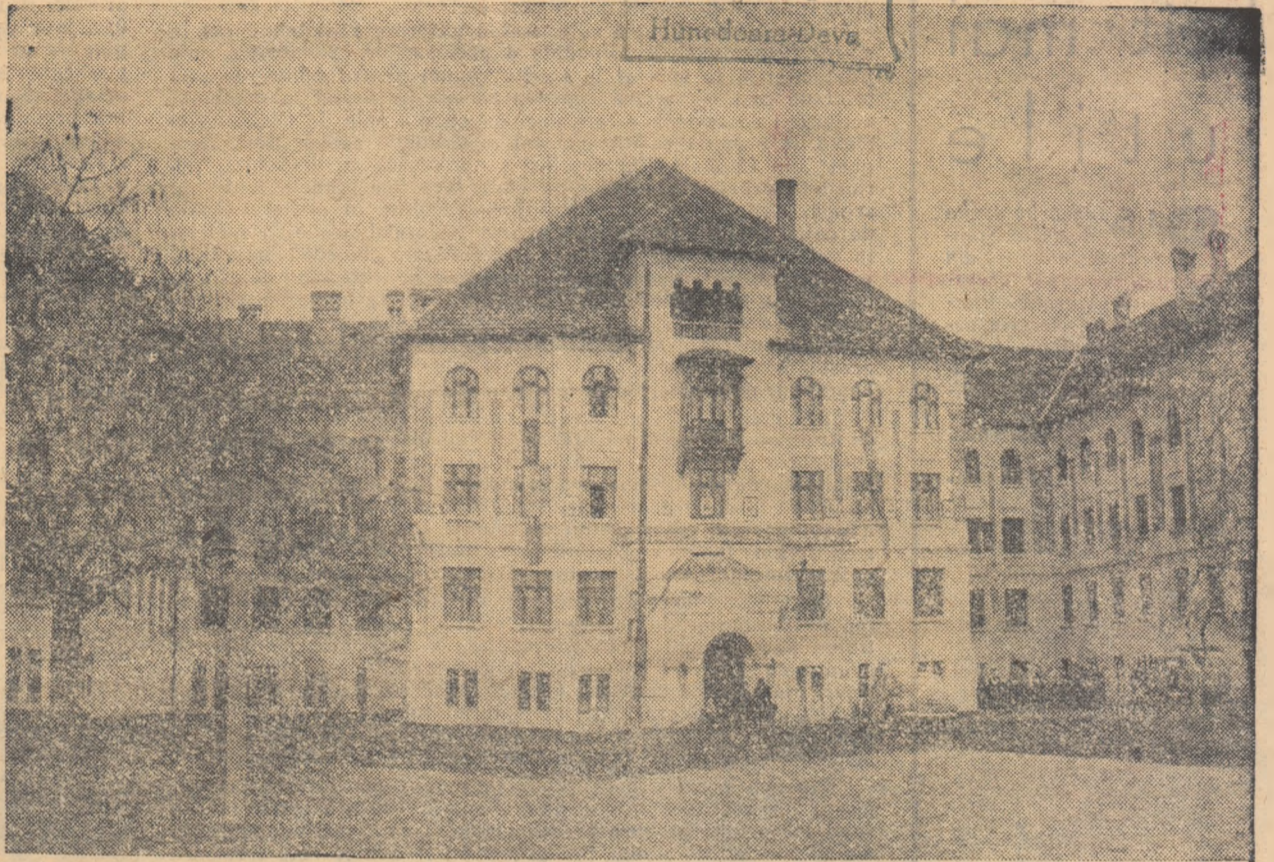
Documentele plenarei C. C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie a.c. constituie un bogat program de activitate pentru întregul nostru popor muncitor.

Plenara aduce în atenția noastră, a muncitorilor din învățămînt, problemele fundamentale ale școlii, legate de realizarea planului de dezvoltare a economiei naționale în 1959. În perspectivă dezvoltarea cerințele mereu crescînde față de școală, exigențele tot mai ridicate în ce privește pregătirea cadrelor cu înaltă calificare, a tehnicienilor și muncitorilor care duc la îndeplinire aceste planuri.

Directivele recente plenare a C.C. al P.M.R. pun în fața școlii noastre de toate gradele sarcini importante în ce privește calitatea pregătirii elevilor, legarea școlii de viață, de producție, îmbunătățirea procesului de instruire și educare a tinerilor, stimularea spiritului de cercetare și inițiativă.

Măsurile luate în ultimul timp pe linia generalizării învățămîntului de 7 ani — devenit învățămîntul nostru de masă — și a dezvoltării școlilor agricole și de meserii sînt menite să contribuie tocmai la o mai strînsă apropiere între școală și producție.

Subliniind importanța școlii pentru pregătirea cadrelor necesare dezvoltării economiei naționale, în expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie se arată că „în vederea extinderii învățămîntului și a îmbunătățirii bazei sale materiale, se va pune un accent mai mare pe construcția de școli la orașe și sate”. Pomînd de la această directivă, anul care urmează trebuie să însemneze un pas mai departe pe calea dezvoltării învățămîntului nostru, și îndeosebi a învățămîntului de 7 ani. Cuprinderea în anul acesta în clasa a V-a a peste 85 la sută din absolvenții clasei a IV-a, dublată de grija partidului și guvernului pentru dezvoltarea continuă a învățămîntului, a bazei sale materiale, creează posibilitatea ca în următorii ani învățămîntul de 7 ani să devină general și obligatoriu. Pentru îndeplinirea sarcinii trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. în ce privește generalizarea învățămîntului de 7 ani, se impune ca în viitorul an școlar să fie cuprinși în clasa a V-a absolut toți absolvenții clasei a IV-a din localitățile care au școli de 7 ani, să ia ființă noi școli de 7 ani acolo unde există populație școlară și să fie cuprinși în clasa a V-a un număr cît mai mare de copii din celelalte localități, prin dezvoltarea internatelor, printr-o mai justă distribuție a burselor, prin organizarea de gazde comune, prin organizarea transportului elevilor etc.

Școala pedagogică din Blaj, care a primit acum numele lui Gheorghe Șincai

În proiectul planului de stat sînt prevăzute noi măsuri pentru dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii și sporirea producției agricole. Ca urmare, școlile agricole trebuie să se dezvolte mai mult pentru ca, într-adevăr, învățămîntul agricol să ia un caracter de masă și să poată contribui din plin la ridicarea nivelului muncii în agricultură. Este, de asemenea, necesar să ia ființă noi tipuri de școli și în special școli de gospodărie, pentru a da tineretului o pregătire cît mai apropiată de cerințele vieții.

Documentele plenarei C.C. al P.M.R. pun în fața școlii medii de cultură generală, care a căpătat o largă dezvoltare, importanța sarcinilor de a asigura elevilor o pregătire cît mai temeinică și mai legată de viață pentru ca absolvenții ei, intrînd în producție, să poată deveni în curînd muncitori și tehnicieni cu o înaltă calificare și cu un larg orizont cultural.

Unii absolvenți vor intra în producție chiar în acest an, fiind chemați astfel să contribuie direct la traducerea în viață a sarcinilor prevăzute în proiectul planului de stat pe 1959. Pentru aceasta se impune ca încă de pe acum să se realizeze un pas mai departe în pregătirea lor pentru o activitate direct productivă.

Dezvoltarea pe mai departe a industriei și agriculturii, cere școlii să acorde o atenție deosebită predării chimiei, fizicii, matematicii, științelor naturale, cunoștințelor agricole, desenului tehnic și economiei politice, să utilizeze material didactic cît mai perfecționat și să desfășoare lucrările practice cu unelte și mașini cît mai apropiate de cele folosite în producție. De acest lucru trebuie să se țină seamă și în școlile profesionale și tehnice ai căror elevi trebuie să fie obișnuți cu mînuirea utilajului modern și cu aplicarea metodelor înaintate de muncă, spre a putea face față cu succes activității în producție.

Îndeplinirea acestor sarcini depinde în mare măsură de dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului de toate gradele.

Este știut că, deși statul nostru a făcut eforturi însemnate și a obținut multe realizări în această privință, baza materială a învățămîntului nu s-a dezvoltat în ritmul creșterii numărului de școli și de elevi. Decurge din documentele plenare necesitatea de a se pune un accent mai mare pe construcția de școli la orașe și la sate. Prin planul pe 1959 s-au alocat pentru construcția școlare de trei ori mai multe fonduri decît în anul 1958, precum și o importantă cantitate de materiale cheie (tablă galvanizată, ciment, fierbeton). Cu aceste fonduri trebuie să construim însă cît mai multe școli, și aceasta nu se poate face decît ieftinînd construcțiile școlare și folosind cu chibzuință sumele alocate. În acest scop, este necesar să se îmbunătățească proiectele tip,

ANGHEL MANOLACHE

director general adjunt

în Ministerul Învățămîntului și Culturii

(Continuare în pag. 6)

Sărbătoare la Blaj

Există fapte și evenimente care rămîn incrustate în istoria veștii unui popor. Este o datorie patriotică de a le reaminti generației mai tinere.

Acum 200 de ani din toate părțile Ardealului, din Oaș și din Banat, din Apuseni și din Năsăud, în căruțe sau pe jos, cu traistuța în spătare, au pornit spre Blaj aceia care aveau să alcătuiască prima promoție de dascăli pentru școlile primare românești din Ardeal. Școala de obște — așa cum se numea școala pe atunci — cuprindea pentru început 178 de învățați de toate vârstele. Cu douăzeci de ani mai tîrziu, școala de obște luă denumirea de școală normală.

În cele două veacuri de existență, de pe băncile celei mai vechi școli pedagogice românești au ieșit nenumărați învățători care au plecat să ducă lumina culturii în cele mai îndepărtate sate din Ardeal și chiar dincolo de Carpați, în țările românești. În 1819—1820, dascălii Iosif Maniș, Ion Costea, Vasile Pop și Vasile Fabian-Bob au răspuns cu căldură apelului lui Gh. Asachi de a veni să slujească la seminarul de la Socola din Iași.

Mulți dintre profesorii și elevii școlii din Blaj nu au fost numai răspînditori științei de carte, ci și ai ideii luptei pentru desființarea iobăgiei, însuflețitori ai luptei împotriva asuprii habsburgice. Cărturari de seamă, preocupati necontenit de ridicarea și dezvoltarea culturii românești, ei nu au prețuit niciodată să lupte pentru libertate, pentru împlinirea năzuințelor poporului de iobagi romini, maghiari, germani. În istoria culturii românești, ea și a luptei revoluționare a poporului un loc de seamă îl ocupă profesorii școlii — Gheorghe Șincai, Samuel Mica-Klein, Petru Maior, Timotei Cipariu, Simion Bărnuțiu, Iacob Mureșanu, Ion Rusu, Aron Pumnul.

Școala din Blaj a jucat un rol important în revoluția de la 1848. În casa lui Timotei Cipariu a avut loc constituirea premergătoare marelui adunări de pe Cîmpia Libertății. La adunare au participat și profesorii și elevii școlii, iar Simion Bărnuțiu a ținut un înflăcărat discurs. În toată lupta, părtăși la bucurii și necazuri, ei au fost alături de țărani obidiți. Din vechea școală normală a crescut și s-a dezvoltat în zilele noastre școala pedagogică de 8

ani, școală a poporului, deschisă tuturor fiilor de țărani și de muncitori. Absolvenții școlii pedagogice din Blaj predau astăzi în multe din școlile sătești din Ardeal. Ei sînt, alături de țărani muncitori, participanți activi la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Duminică mii de oameni ai muncii romini, maghiari, germani de pe meleagurile Blajului au trăit clipe emoționante ale unor manifestări deosebite: sărbătorirea împlinirii a 200 de ani de la înființarea școlii pedagogice din Blaj și aniversarea a 110 ani de la Revoluția din 1848. Pe Cîmpia Libertății, unde a avut loc marea adunare populară a iobagilor din Transilvania, care cereau eliberarea socială și națională de sub jugul habsburgic, a fost dezvelit un monument ridicat în amintirea evenimentelor revoluționare din 1848. De asemenea, a avut loc dezvelirea a patru plăci comemorative închinare Școlii de obște românești din Transilvania și marilor cărturari Gheorghe Șincai, Iacob Mureșanu și Timotei Cipariu foști profesori la această școală.

După-amiază, la Palatul Culturii din Blaj, a avut loc o mare adunare festivă. Au participat prof. univ. dr. Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, Maxim Berghianu, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului regional Stalin, Nicolae Iorga, președintele Sfatului popular regional Stalin, reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii și ai organelor locale de partid și de stat, muncitori, țărani muncitori, cadre didactice și elevi din Blaj și din alte orașe și sate ale regiunii Stalin.

În numele conducerii Ministerului Învățămîntului și Culturii, prof. univ. Ștefan Bălan a salutat pe elevii și cadrele didactice de la Școala pedagogică și din celelalte școli ale orașului Blaj și a dat citire Ordinului ministrului Învățămîntului și Culturii prin care se atribuie numele lui Gheorghe Șincai școlii pedagogice și numele lui Iacob Mureșanu școlii medii de cultură generală din Blaj. Totodată Ministerul Învățămîntului și Culturii a atribuit școlii pedagogice un premiu special constînd dintr-o stație de radioamplificare.

V. ARDELEAN

Gazeta învățămîntului

Urează cititorilor săi

La mulți
ani

Elevii luptă pentru reducerea prețului de cost

Produse cît mai u t i l e

De curind organizația U.T.M. de la Școala de meserii din Suceava a primit drapelul de organizație fruntașă pe oraș. Această deosebită distincție reprezintă răsplata pentru realizările remarcabile obținute de ucenici în toate domeniile de activitate. Indrumați cu grijă de profesorii și maiștrii-instructori, ucenicii strungari, lăcătuși, tâmplari, zidari și electricieni au

Maistrul-instructor Petre Huțupaș „profesor emerit” dînd îndrumări unui ucenic din anul I.

executat în atelierele școlii sau la diferite șantiere lucrări menite să contribuie la îmbunătățirea nivelului de trai, material și cultural al oamenilor muncii.

Ucenicii au executat lucrările de tâmplărie pentru căminul cultural din Plăvălari, paturi metalice și mobilierul necesar internatelor și căminelor de elevi din regiune.

În acțiunile patriotice inițiate de Comitetul orașenesc U.T.M., ucenicii Școlii de meserii au fost întotdeauna în primele rînduri. Ei au participat la lucrările pentru înfrumusețarea orașului, plantînd peste 30.000 de puieți în numeroase parcuri.

Remarcabilă este, de asemenea, realizarea ucenicilor zidari din anul II, care și-au construit singuri un atelier de zidărie pe o suprafață de 100 m.p. În luna de practică ei au confecționat cărămizile, pentru ca, apoi, în luna octombrie și noiembrie să treacă la construcția atelierului, sub îndrumarea maistrului instructor I. Cernușcă. Construcția plafoanelor precum și executarea ferestrelor și ușilor au fost realizate de ucenicii tâmplari din anul II, iar lucrările de vopsitorie, zugrăvire și instalație electrică au fost efectuate de ucenicii zugravi și electricieni din anii II și III.

GHEORGHE IONEL
Suceava

Radiotehnica este una dintre ramurile industriei noastre în care bătălia pentru reducerea prețului de cost se desfășoară cu deosebite succese, pe întreaga lărgime a frontului: creșterea productivității muncii, înlăturarea rebuturilor, descoperirea unor noi rezerve interne, folosirea cu maximum de randament a utilajului și materiei prime, realizarea cu mijloace proprii a unor piese care se procurau din import etc.

Formarea profesională și educarea viitorilor radiotehnicieni în spiritul cunoașterii aprofundate a problemelor economice ale producției și în special în spiritul luptei pentru reducerea prețului de cost — sarcină centrală trasată de partid în domeniul activității economice — are deci un cîmp amplu de desfășurare. Elevii și ucenicii radiotehnicieni ai Grupului școlar „Iosif Rangheț” din Capitală sînt deprinși să privească cu deosebită seriozitate problema prețului de cost, încă din primele luni de școală. Astfel, în cadrul lucrărilor executate în atelierul-școală de către ucenicii școlii profesionale fiecare dintre ei a realizat în cursul acestui an cite un aparat de radio „Balada”. Important este faptul că o bună parte din piesele și materialul folosit în construcția noilor aparate s-au realizat prin recuperarea elementelor utilizabile ale unor lucrări rebutate sau de mare uzură. Controlul mecanic al aparatelor construite de elevi a arătat că acestea sînt de foarte bună calitate, ele fiind integrate în seria aparatelor de același tip realizate în fabrică.

Am considerat însă această realizare drept o bază deosebit de trainică pentru desfășurarea în cadrul orelor de tehnologie specială a unei munci aprofundate de educare în spiritul interesului față de problemele producției. Profesorii de electrotehnică au arătat la orele de curs însemnătatea executării de către elevi a unor aparate peste planul de muncă al fabricii, subliniind în mod special faptul că, datorită contribuției ucenicilor, prețul de cost al întregii serii de aparate „Balada” a scăzut cu 2%.

Un mijloc folosit de profesorii de tehnologie pentru ilustrarea posibilităților de reducere a prețului de cost este demonstrarea pe scheme mari de montare a aparatelor de radio, a avantajelor pe care le prezintă simplificările aduse la ultimele tipuri moderne de radiouri, atît din punct de vedere al calității lucrării cît și al cantității de material folosit. Astfel elevii au putut vedea concret superioritatea noilor aparate „Victoria” și „Opereta” asupra primelor modele fabricate la „Radiopopular”.

Practica ucenicilor în producție constituie însă cheia prăgătirii lor pentru munca de înaltă tehnicitate, a educării interesului lor pentru problemele economice. Tinerii electro-tehnicieni din ultimul an de studiu sînt organizați în echipe care formează schimbul II la banda de aparate „Victoria”. La sfîrșitul anului 1958, cînd toate eforturile muncitorilor fabricii erau îndreptate către realizarea planului înainte de termen, aportul elevilor radiotehnicieni, care au executat 60 de aparate pe schimb, este o contribuție substanțială la obținerea unor cantități mai mari de produse cu un preț mai scăzut. Astfel, numai în prima jumătate a lunii decembrie, ei au realizat 750 de aparate „Victoria” pînă la operația control-mecanic. S-a remarcat în chip deosebit echipa formată de elevii clasei II Th I, care în muncă au fost de o disciplină exemplară și au realizat numai produse de calitate superioară.

Deosebit de semnificativă, pentru atitudinea elevilor față de muncă și atașamentul pentru întreprinderea în care fac practică, este inițiativa lor de a lucra și în schimbul II în cadrul întrecerii pentru realizarea planului de producție al fabricii cu nouă zile înainte de termen.

Lucrînd umăr la umăr cu muncitorii fruntași, cunoscînd rea-

Aspecte din activitatea elevilor radiotehnicieni de la Grupul școlar „Iosif Rangheț”

dintre cele mai importante sînt înlocuirea șasiilor la difuzoarele, care se fac actualmente din tablă, cu șasie de bachelită presată și înlocuirea magnetilor de la difuzorii de 2,5 WA și 0,25 WA care se făceau din aluminu nichel — produs de import — cu magneți ceramici fabricați în țară. Puțin timp după publicarea acestor teme de inovații au venit la mine, timizi, doi elevi prezentîndu-mi o schiță a unui difuzor cu șasiu de bachelită presată. Deși realizată cu unele stîngăcii, ideea era interesantă. Le-am dat îndrumări și le-am cerut să persevereze. Acum s-a creat o adevărată întrecere între clase pentru realizarea inovațiilor propuse. Cabinetul tehnic al fabricii folosește, alături de propunerile muncitorilor, cele mai interesante idei prezentate de elevii școlii pentru definitivarea celor două inovații. Ele se află în stadiul de probă urmînd să fie aplicate curînd în producție, unde vor aduce economii în valoare de sute de mii de lei.

Ucenicii și elevii centrului școlar „Iosif Rangheț” pășesc în noul an însufleții de perspectivele care stau în fața industriei electrotehnice din țara noastră și de sarcinile încredințate colectivului fabricii „Radio-popular” de către partid și guvern. De pe acum, ei asaltează biblioteca școlii și a cabinetului tehnic al întreprinderii, cerînd cărți în legătură cu construcția aparatelor cu baterie și tranzistori pe care fabrica „Radio-popular” le va produce, pentru prima oară în țară, în cursul anului 1959. De asemenea, în cercurile tehnice s-a trecut la studierea aprofundată a detaliilor de construcție a aparatelor de televiziune a căror producție va începe în cursul anului 1962. Interesul ucenicilor și elevilor de la Grupul școlar „Iosif Rangheț” pentru noile realizări ale radiotehnicii — la executarea cărora vor participa în curînd — se îmbină strîns cu lupta pe care ei o desfășoară, alături de muncitorii și tehnicienii fabricii „Radio-popular”, pentru obținerea unor noi produse de calitate, cu un preț de cost cît mai scăzut.

Prof. ing. N. MILEA

Brigada de muncă patriotică a ucenicilor de la școala profesională „Mao-Tze-dun” este una din brigazile U.T.M. fruntașe din Capitală.

In sprijinul agriculturii socialiste

Centrul școlar agricol din Dumbrăveni cuprinde o școală profesională agricolă de ucenici cu limbile de predare romînă și germană și o școală tehnică de maiștri. El dispune de zece săli de clasă spațioase și un grup de șapte laboratoare — de fizico-chimice, fitotehnie, zootehnie, producția plantelor, mecanizarea agriculturii, horticultură

— înzestrate cu aparatura și materialul didactic necesar.

Centrul școlar posedă, de asemenea, o gospodărie didactică cu o suprafață totală de 100 ha, din care 20 ha cîmp pentru încercarea soiurilor de semințe de diferite plante agricole, precum și o suprafață destinată cîmpului de experiență al centrului. Gospodăria didactică este înzestrată cu mașini și tractoare, animale de rasă. Interesantă este

și grădina botanică a centrului, în care se cultivă specii și soiuri de plante înflorite în toate regiunile din țară. Ea asigură o mare parte din materialul necesar pentru predarea diferitelor discipline în respectiva unitate de învățămînt.

Avînd specific agricol, centrul școlar a putut să aducă un sprijin important la socializarea agriculturii din regiune. Țăranii colectivizati vizitează deseori terenurile experimentale ale școlii, culturile, se conving pe baza rezultatelor pe care le văd de superioritatea metodelor înaintate de lucru folosite în cadrul acestor culturi, și trec ei înșiși la aplicarea aceluiași metode. Cădrele didactice ale școlii se deplasează cu regularitate la un număr de nouă gospodării colective din raion, pe care le ajută din punct de vedere tehnic și organizatoric. Din anul 1950, se organizează pe terenul gospodăriei didactice a centrului, importante experiențe privind cultura cartofului, porumbului și grîului, cu participarea activă a profesorilor și elevilor centrului care au executat toate lucră-

rile în cadrul acestor experiențe. Rezultatele obținute au fost foarte bune. Pe baza acestor experiențe gospodăriile agricole de stat și colective din raion și-au procurat soiurile cele mai potrivite de cartofi, grîu, porumb, corespunzătoare condițiilor locale de climă și de sol.

În anul 1959, pe baza directivelor plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie, activitatea pe cîmpurile experimentale și de cultură se va orienta, în special, către adaptarea unor soiuri de mare productivitate de sîcică de zahăr și plante oleaginoase, potrivite condițiilor climatice și de sol ale regiunii, soiuri care apoi vor fi extinse în cultura întregii regiuni.

În cei zece ani de activitate, Centrul școlar agricol Dumbrăveni a dat pentru agricultură un număr însemnat de cadre tehnice. Numeroși tractoriști, muncitori și maiștri agricoli, absolvenți ai centrului școlar, lucrează astăzi în diverse unități socialiste obținînd succese remarcabile în producție.

Ing. I. IGNAȚ
Dumbrăveni

Clădirea Centrului școlar agricol din Dumbrăveni reg. Stalin

SUPERIOR AL ȘCOLILOR

...ru munca productivă crește cu fiecare zi.

...puneri valoroase

...erinența
nr. 4
și de
plocești,
arată
unele
conclu-
vitatea

ASTA-
medii
ajova,
ră cu
egarca
ță, a
ea pe
lă în
plărie,
mecha-
utilajul
c foto
i. „Vi-
ele „7
vorbi-
ebit în
mun-
mun-
stăpi-
i-unel-
nirația
ă ina-
Năstă-
cheiere
anuale
cupare
pentru
nte și
se de
viață,

direc-
profec-
uzinele
Orasul
salu-
ncitori
or, cit
ce ale
l con-
și uce-
înde-
ducție
i suc-
în vo-
ii pro-
arătăt
studiat
școli-

teze cu grijă rezultatele lucrărilor. „De curând elevii au însămințat 40 de lămii cu care doresc să împodobească noua clădire a școlii de 7 ani ce se construiește în sat. Dacă ne veți vizita școala peste cinci ani — a încheiat tov. Pakay Francisc — vă vom oferi lămii din recolta noastră”.

Eei care au luat cuvîntul pe marginea referatului „Măsuri pentru descongestionarea învățămîntului de 7 ani” au subliniat în unanimitate oportunitatea propunerilor făcute în acest sens, arătînd din experiența lor practică domeniile în care se cere îndeosebi reducerea materialului predat. Astfel, s-a cerut eliminarea unor noțiuni de teorie literară și reguli gramaticale inaccesibile la nivelul de pregătire al elevilor din clasele V—VII.

În general, vorbitorii au cerut să se revadă cu atenție volumul de cunoștințe cuprins în manualele școlare de la clasele V—VII ținînd seamă că o bună parte dintre lecțiile expuse în manuale depășesc posibilitățile de studiu ale elevilor. De asemenea, s-au relevat în cursul discuțiilor unele deficiențe în organizarea concursurilor sportive școlare care se desfășoară de multe ori în perioade de vîrf la învățătură.

Numeroși participanți la discuții care s-au referit la aceste probleme și-au luat angajamentul să studieze cît mai aprofundat, împreună cu colectivele didactice ale regiunilor și raioanelor pe care le reprezintă, propunerile privind unele modificări ale planului de învățămînt, programelor și manualelor școlare la clasele I—VII elaborate de comisia însărcinată cu aceste probleme de către Ministerul Învățămîntului și Culturii și să trimită în cel mai scurt timp Consiliului superior al școlilor concluziile pe marginea opiniilor exprimate de învățători și profesori.

Eadrelle didactice care au luat cuvîntul în legătură cu problemele ridicate de referatul „Presă pedagogică din țara noastră, cu privire specială la Revista de pedagogie”, au relevat succesele obținute pe linia promovării studiilor și cercetărilor pedagogice în problemele actuale ale școlii. Totodată ei au arătat cîteva din cerințele care stau în fața presei pedagogice în momentul de față, subliniind atenția mare pe care trebuie s-o dea pregătirii elevilor pentru viață, pentru muncă.

Majoritatea celor care au luat cuvîntul pe marginea acestui referat au propus consultarea mai activă și mai largă a cititorilor și recruta-rea unui număr mai mare de colaboratori și corespondenți.

Activitățile gospodărești sînt îndrăgite de eleve.

Concluzii

La încheierea lucrărilor tovarășul PETRE DRAGOESCU, președintele Consiliului superior al școlilor a prezentat concluziile ce s-au desprins în urma dezbaterilor pe marginea celor trei probleme puse în discuție:

Dezbaterile desfășurate la această primă ședință plenară a Consiliului superior al școlilor au scos în evidență eficacitatea acestui organ în soluționarea problemelor principale ale învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic. Discuțiile purtate au constituit un ajutor prețios pe care experiența izvorîată din practica activității școlare îl dă organelor de conducere ale ministerului pentru îmbunătățirea continuă a învățămîntului.

Avîntul cu care au fost prezentate realizările diferitelor școli în domeniul activităților practice este o dovadă a adeziunii totale a cadrelor noastre didactice la linia justă a P.M.R. care a trasat ca sarcină învățămîntului legarea școlii de viață, de producție.

Numeroasele propuneri făcute de către membrii consiliului, în numele unui larg activ de cadre consultate, vor fi examinate cu atenție de către organele de conducere ale ministerului pentru a orienta munca de organizare a activității practice în viitor. Diferitele metode de muncă arătate aci și care au dus la desfășurarea cu succes a activității practice în școli vor fi studiate și generalizate.

Pentru îmbunătățirea activităților practice propunerile membrilor consiliului au accentuat necesitatea întăririi bazei materiale, a unei bune calificări a profesorilor maiștri, a pregătirii practice a profesorilor de științele naturii și au cerut Institutului de științe pedagogice să elaboreze în cel mai scurt timp metode și îndrumătoare pentru activitățile practice, agricole și de atelier.

S-a propus, în special, ca terenurile agricole școlare să fie date în perimetrele gospodăriilor agricole colective, pentru ca practica să se facă în condiții agrotehnice înaintate și cu ajutorul inginerilor agronomi și al colectivităților cu experiență.

S-a cerut, de asemenea, ca activitățile practice din atelierele școlilor de cultură generală să fie imbinat cu munca în școlile profesionale și chiar în întreprinderi, pentru o mai directă legătură cu producția.

Membrii consiliului au cerut să se examineze problema activității practice a elevilor din școlile de cultură generală pentru a pune de acord aceste activități cu rolul de gospodin pe care-l vor avea în societate.

A reieșit că școlile profesionale, și mai ales cele legate strîns de fabrică, dau o idee mai clară despre forma în care va fi realizată în viitor legarea învățămîntului de viață.

Membrii consiliului au fost unanim de acord că planul de învățămînt în vigoare, programele și manualele precum și lipsa de măiestrie a unor cadre didactice, stărînd asupra unor probleme neesențiale, au contribuit în cea mai mare măsură la supraîncărcarea elevilor și au aprobat în unanimitate propunerea de a studia măsurile de descongestionare a planului de învățămînt la clasele I—VII, elaborate de comisia departamentală a M.I.C.

S-a subliniat că reducerile făcute în programe și în manuale nu trebuie să ducă la o scădere a nivelului de cunoștințe, ci să constituie o punere de acord a acestora cu puterea de înțelegere a elevilor.

S-a recomandat ca manualele să fie alcătuite de profesori care lucrează la catedrele din clasele respective și înainte de tipărire să fie examinate și de Institutul de științe pedagogice.

S-a cerut cu insistență să se studieze de specialiști timpul corespunzător pentru pregătirea lecțiilor de către elevi.

În ce privește presa pedagogică, ea dă un ajutor efectiv cadrelor didactice în problemele cele mai importante ale învățămîntului, dar se recomandă Revistei de pedagogie să se preocupe de problemele concrete ale învățămîntului, legate de munca în producție, să tragă în mult mai mare măsură concluzii practice din experiența acumulată în școli.

S-a cerut ca Revista de pedagogie să dea o mai mare atenție problemelor învățămîntului preșcolar, muncii din clasele I—IV, precum și învățămîntului profesional și tehnic.

S-a apreciat în mod deosebit recomandarea făcută în ședință pentru ca tot mai multe cadre didactice și mai ales membrii Consiliului superior al școlilor să colaboreze la Revista de pedagogie, trimițînd articole care să reflecte cercetarea și observațiile proprii. Sintem convinși că lucrările Consiliului superior al școlilor vor contribui la îmbunătățirea învățămîntului și la ridicarea continuă a nivelului de pregătire și educare comunistă a tineretului, sarcină pe care ne-a trasat-o Congresul al II-lea al P.M.R.

Membrii Consiliului superior al școlilor, întorcîndu-se la locurile lor de muncă, să fie ca și pînă acum — luptători hotărîți pentru construirea socialismului în țara noastră și să mobilizeze toate cadrele didactice pentru aducerea la îndeplinire a sarcinilor stabilite de partid și de guvern.

A JUTOR DE MARE PREȚ

Cadrele didactice care predau cunoștințele agricole în școlile regiunii Oradea sînt sprijinite îndeaproape de organele locale de partid — intens preocupate de felul cum se desfășoară instruirea elevilor în acest domeniu.

Nu odată poți vedea activiștii de partid și secretari de organizație sîntînd la lecțiile predate în cadrul noului obiect de învățămînt, interesîndu-se de activitatea pe lotul agricol, de felul cum muncesc profesorii pentru ridicarea calificării lor profesionale, dînd sfaturi și îndrumări prețioase.

Pe tovarășul Ernest Drăguș, secretar al Comitetului raional de partid Lunca Vașcăului, l-am găsit, de pildă, la școala elementară din comuna Petroasa discutînd cu directorul pe marginea lecției ținută de învățătoarea Elisabeta Clenda la care a asistat. Tot astfel, poți vedea pe tovarășii instructori teritoriali Teodor Tal, Ștefan Matis, Ion Cristoreanu și alții participînd la orele de „cunoștințe agricole” ajutate sîntînd cu mai multă ușurință de la G.A.C., S.M.T., etc. uneltele agricole necesare, semințele, ghivecele și alte materiale. Instructorul de partid Teodor Tal a sprijinit școala elementară din comuna Pîlu, raionul Criș, s-a încheie contractul de patronare cu gospodăria agricolă colectivă. Ca prim rezultat al acestei patronări este faptul că școala a primit de la gospodărie, în folosință, 2 ha. de teren cu arăturile de toamnă efectuate în întregime.

Sprijinită de comitetul regional de partid, secția de învățămînt și cultură a sfatului popular regional a luat — încă de la începutul anului școlar — măsuri concrete pentru asigurarea predării la nivelul cerut a cunoștințelor agricole. Ca urmare, în majoritatea școlilor din regiune acest obiect este predat de oameni competenți. În afara profesorilor de științe naturale și a învățătorilor care au cunoștințe de specialitate, au fost încadrați la aceste ore și ingineri agro-zootehnicieni. Se fac eforturi pentru a ridica nivelul de cunoștințe în specialitate al celor ce predau noul obiect de învățămînt. Astfel, în cursul lunilor octombrie și noiembrie a.c., secția regională de învățămînt și cultură, folosînd un colectiv de specialiaști, a ajutat în mod substanțial secțiile de învățămînt subordonate să pregătească referat pe probleme științifice și metodice, lecții deschise și diverse alte activități menite să îmbunătățească pregătirea profesorilor de specialitate.

Intrucît însușirea cunoștințelor agricole este strîns legată de condițiile create pentru desfășurarea orelor de practică, organele de partid au acordat o mare atenție și înzestrării școlilor cu loturi experimentale. În urma analizei ce s-a făcut la comitetul regional de partid, sfaturile populare au primit sarcina de a asigura toate școlile cu loturi agricole, indicîndu-li-se totodată — concret, pe raioane și școli — suprafața de teren necesară desfășurării în bune condiții a muncii practice a elevilor. Pe lîngă unele unități, s-au creat chiar loturi model. Bunăoară, pe lîngă școala elementară din comuna Vașcău, cu sprijinul comitetului comunal de partid, a luat ființă un lot agricol și zootehnic model pe care se fac toate experiențele practice cuprinse în programă. Școala are și o mică pepinieră, livadă de pomi, iepuri și unele specii de păsări. Rezultatele obținute prin experiențele pe lotul model sînt de un mare ajutor profesorilor în predarea cunoștințelor agricole.

Organizațiile de partid au îndrumat școlile să folosească beneficiile rezultate din producția de pe loturile experimentale pentru înfrumusețarea și întreținerea localurilor, pentru înzestrarea laboratoarelor etc. La Simand, de pildă, s-au putut executa, astfel, lucrări de întreținere a școlii, la Vîrșand a fost cumpărat un grup electrogen pentru producerea de curent electric în școală, la Cinteș s-a cumpărat o mașină de cusut. Exemple de școli în care printr-o practică științifică s-au obținut rezultate bune, iar produsele au fost valorificate în folosul școlii, se pot da încă multe.

Trebuie subliniat că sprijinul concret și operativ acordat de organizațiile și activiștii de partid din regiune este dublat de eforturile în muncă și de interesul pe care-l manifestă colectivele de pedagogi față de noul obiect de învățămînt. Toate acestea vor asigura, fără îndoială, succesul muncii închinată înzestrării copiilor cu deprinderi și temeinice cunoștințe agricole.

ION DRĂGAN

Pentru extinderea învățămîntului și îmbunătățirea bazei sale materiale

(Urmare din pag. 1)

reducîndu-se spațiile nefolositoare, ornamentele, coridoarele prea largi, și să se găsească cele mai economice soluții de realizare a construcțiilor.

Paralel cu efectuarea construcțiilor din fonduri centrale, trebuie să se desfășoare o largă campanie de construcții școlare prin posibilități locale și prin contribuția voluntară a cetățenilor, construcții spre care trebuie îndreptate cu prioritate eforturile noastre. Pentru a obține construcții cât mai ieftine trebuie să se valorifice toate resursele locale, să se folosească materialele existente pe plan local, să se asigure transportul și mîna de lucru necesară prin munca voluntară a părinților și elevilor.

Construcțiile noi trebuie să respecte cerințele igienico-pedagogice și să cuprindă anele necesare (laboratoare, ateliere, săli de gimnastică, biblioteci) pentru o pregătire multilaterală a elevilor. Localurile de existente adăuga-te și elevilor.

Asigurarea spațiului de școlarizare este strîns legată de înzestrarea școlilor cu mobilier. Pe lîngă reparația de mobilier nou, se impune confecționarea celui existent, chiar cu elevii, și o mai justă distribuție a acestuia.

Se știe că folosirea materialului didactic în predarea lecțiilor contribuie la buna pregătire a elevilor. Pentru înzestrarea școlilor cu astfel de material, statul a alocat an de an sume tot mai mari, iar învățămîntul a primit cantități sporite de aparate și mașini. Este nevoie ca materialul didactic să fie procurat la timp de către secțiile raionale de învățămînt și cultură și de către școli, să fie folosit în predarea lecțiilor

și păstrat cu grijă, spre a nu se deteriora.

Pe lîngă folosirea mai intensă și o mai bună păstrare a lui, este nevoie să se dea o atenție mai mare confecționării de material didactic prin posibilități locale și cu elevii.

Pe de altă parte, producția întreprinderii de material didactic să fie orientată spre sortimentele cele mai importante. În loc de numeroase mule și materiale, care pot fi găsite mai ușor în natură sau se pot confecționa și procura pe plan local, să producă mai multe aparate și mașini pentru fizică, chimie etc., după modele mai perfecționate care să țină pas cu tehnica modernă introdusă în producție. De asemenea, trebuie să se lărgască preocupările de a se confecționa material didactic în atelierele școlilor profesionale și de cultură generală.

Realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic și orientarea tineretului școlar spre munca direct productivă necesită multă grijă pentru înzestrarea și dezvoltarea atelierelor școlare, pentru dezvoltarea școlilor din mediul sătesc cu loturi agricole și cu uneltele agricole necesare pentru extinderea efectivității lucrărilor practice și a practicii în producție chiar în întreprinderile industriale sau agricole unde elevii vor putea să cunoască direct procesul de producție.

Utilizînd cu pricepere mijloacele pe care statul ni le pune la îndemînă pentru dezvoltarea învățămîntului și a bazei sale materiale, descoperînd și valorificînd toate posibilitățile locale, vom putea crea condiții tot mai bune pentru pregătirea temeinică și multilaterală a unui tineret capabil să traducă în viață politica partidului de ridicare și continuarea nivelului material și cultural al poporului.

DE LA MINISTERUL INVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

ÎN LEGĂTURĂ CU PREDAREA LIMBII ROMINE ÎN ȘCOLILE NAȚIONALITĂȚILOR CONLOCUITOARE

Pentru ca orele de literatură să contribuie în mai mare măsură la educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist, se dau următoarele indicații în vederea completării cu texte din literatura romină contemporană a prevederilor din programele de lecturi literare pentru clasele a VII-a, a VIII-a și de istorie a literaturii romine pentru clasa a XI-a. de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare.

În anul școlar 1958/1959 se vor folosi, în acest scop, pe lîngă manualele de limbă romină de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare și culegerile „Texte literare” (ediția 1958) pentru școlile cu limba de predare romină care se află pe rețeaua de difuzare. Astfel, în clasa a VII-a, se va utiliza volumul „Texte literare” pentru clasa a VI-a, la clasa a VIII-a — volumul „Texte literare” pentru clasa a VII-a, la clasa a XI-a — volumul „Texte literare” pentru clasa a VII-a.

LA CLASA A VII-a pe lîngă textele indicate de programă ca obligatorii se vor mai studia din „Textele literare” pentru clasa a VI-a următoarele: „Patria mea” de Demostene Botez (2 ore); „Către mineri” de Geo Bogza (2 ore); „Dobrogea colectivistă” de Tr. Coșovei (2 ore).

Cele 6 ore necesare pentru studierea acestor texte vor fi luate de la următoarele teme: 1 oră de la „Vizită” de I. L. Caragiale care se va studia în 4 ore în loc de 5; 1 oră de la „El-Zorab” de G. Coșbuc care se va studia în 2 ore în loc de 3; 1 oră de la „Mitreza Cocor” de M. Sadoveanu care se va studia în 3 ore în loc de 4; 2 ore se iau din cele 9 ore rezervate pentru compunerile și recapitulările trimestriale care se vor face în 7 ore; 1 oră de la recapitularea finală care se va face în 5 ore în loc de 6.

Lecturile facultative se vor completa cu următoarele texte: „Căpitănu Băcilă Vasile” de V. Birza, „Petre Gheorghe” de Eugen Jebeleanu, „Noi sentimente” de V. Em. Galan, „Inscripție” de V. Tulbure.

LA CLASA A VIII-a, din textele literare pentru clasa a VII-a se vor studia ca obligatorii următoarele: „Partidului” de Demostene Botez (2 ore) în loc de „Secerișul” de St. O. Iosif (2 ore) care trece ca lectură facultativă; „Dobrogea marilor prefaceri” de Victor Vintu (2 ore) în loc de „Mărimie” de E. Gîrleanu (2 ore) care trece ca lectură facultativă.

Lecturile facultative existente în manual vor fi completate cu următoarele texte: „Din nou spre Moscova” de T. Arghezi, „Eu pot să cînt” de M. Beniuc.

Următoarele texte din manual — care erau prevăzute ca facultative — vor fi studiate în mod obligatoriu: „Celor ce vin” de Dan Deș-

liu (2 ore), „Suzana Bogar pleacă” de Sütö András (1 oră), „La o expoziție de cărți” de Alfred Margul Sperber (1 oră).

Cele 4 ore necesare studierii textelor mai sus indicate ca obligatorii vor fi luate astfel: 1 oră de la capitolul privitor la G. Coșbuc urmînd ca poezia „Hora” să treacă la lecturile facultative, iar poezia „Noi vrem pămînt” să se studieze în 2 ore în loc de 3; 1 oră de la romanul „Baltagul” care se va studia în 3 ore în loc de 4; 2 ore de la recapitularea finală care se va face în 4 ore în loc de 6.

LA CLASA A XI-a, conform instrucțiunilor pentru predarea istoriei literaturii romine în anii de tranziție 1957/1958 și 1958/1959, ediția 1957, în primele două trimestre se va studia literatura romină de după 23 August 1944, urmînd ca în ultimul trimestru să se facă recapitularea generală a istoriei literaturii romine în vederea examenului de maturitate.

Materialul referitor la literatura de după 23 August 1944, cuprins în programa de limbă și literatura romină pentru clasele VIII—X de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare (ediția 1954) se va completa cu următoarele texte din culegerea „Texte literare” pentru clasa a VII-a a școlilor cu limba de predare romină:

La capitolul „Realizări în domeniul poeziei” se vor studia în mod obligatoriu următoarele: „Eu pot să cînt” de M. Beniuc (2 ore), „Lidice” de E. Jebeleanu (4 ore), „Celor ce vin” de D. Deșliu (2 ore), „Partidului” de Demostene Botez (2 ore).

Lecturi suplimentare obligatorii sînt următoarele texte: „Glasul popoarelor” de M. Beniuc, „Patriei” de Al. Andreițoiu, „Limba noastră” de Cicerone Theodorescu. Lecturi suplimentare facultative: „Folclor”, „Portretul eroului Eftimie Croitoru” de N. Tăutu.

La capitolul „Realizări în domeniul prozei” se vor studia ca texte obligatorii următoarele: „Desfășurarea” de Marin Preda (4 ore), „Bărăgan” (fragment) de V. Em. Galan (4 ore), „Ceasul amintirilor” de A. Mihale (3 ore), „Setea” de T. Popovici (3 ore).

Lecturi suplimentare obligatorii sînt textele: „Din nou spre Moscova” de T. Arghezi, „Dobrogea marilor prefaceri” de V. Vintu, „Cronică de la cîmpie” (fragment) de P. Dumitriu, „Ofel și piine” (fragment) de I. Călugăru.

Se recomandă ca înainte de a se trece la studierea fragmentelor din romanele mai sus menționate să se facă o scurtă expunere rezumativă a conținutului întregii opere, pentru ca elevii să poată înțelege mai bine conținutul fragmentului studiat.

În cazul că unele texte din manuale — propuse a fi înlocuite sau trecute la lectura facultativă — au fost studiate pînă la apariția instrucțiunilor de față, textele din broșură recomandate să le înlocuiască pe acestea vor trece la lectura facultativă.

La cercul de vioară al Palatului Pionierilor din București,

FILATELIE

Timbre după desene ale elevilor

Irenka Prochaskova și Vlada Šima — în vîrstă de numai 9 ani — fac parte din cercul de artă plastică al școlii de 8 ani din Remeška-Plzen. De curînd Administrația poștelor cehoslovace a emis două timbre cu lucrările lor prezentate la concursul de desene pentru copii organizat de UNESCO pe tema: „Prietenia copiilor din lumea întreagă”.

Iată cele două timbre: — Timbru în valoare de 45 de heleri, de culoare roșie-albastră, realizat după desenul elevului Irenka Prochaskova — „Mama, copilul și porumbelul păcii”.

— Timbru în valoare de 60 de heleri, de culoare cafenie, albastră și galbenă, după desenul elevului Vlada Šima — „Timăr schior”. Pe timbru este scris „Vrem să trăim în pace și fericire”!

Bibliografie

Pentru pedagogii care predau materiile de specialitate în învățămîntul profesional și tehnic.

„VIAȚA ȘI OPERA INGINERULUI ELIE RADU” de D. Roșianu

„Dacă duceți orice secantă pe întinsul țării, nu puteți să nu atingeți una din operele pe care le-a clădit ziditorul Elie Radu”. Așa se exprima un contemporan despre personalitatea inginerului Elie Radu, unul din pionierii construcțiilor românești. Într-adevăr activitatea acestuia, care cuprinde o jumătate de veac, este prodigioasă.

Tehnician cu o înaltă și multilaterală pregătire, înzestrat cu o putere de muncă neobișnuită, cu spirit creator și plin de inițiativă, el a realizat un număr impresionant de lucrări în domeniul construcțiilor de căi ferate, drumuri, poduri definitive, clădiri publice și lucrări edilitare.

Un merit deosebit revine inginerului Elie Radu în stimularea și formarea unei întregi generații de ingineri valoroși într-o perioadă cînd numărul tehnicienilor romîni în diversele domenii ale construcțiilor era foarte redus.

Lucrarea amintită conține date biografice și analize cu privire la principalele lucrări realizate de Elie Radu, completate de un bogat material ilustrativ.

„COCSUL METALURGIC”

Recent a ieșit de sub tipar lucrarea „Cocsul metalurgic” întocmită de un colectiv format din I. Barbu, I. A. Milinoviċ și N. Teodorescu. Este prima lucrare românească privind acest domeniu extrem de important al industriei grele. Aprovizionarea furnelului cu combustibil, respectiv fabricarea cocsului pentru elaborarea fontei, reprezintă o problemă de mare însemnătate, mai ales în condițiile creșterii continue a industriei grele în țările socialiste.

Sînt examinate pe rînd proprietățile materiei prime, a hulelor folosite la cocsificare, în lumina ultimelor cercetări făcute în acest domeniu. Pregătirea șarjei pentru cocsificare, utilajele folosite în cocsării sînt expuse punîndu-se un accent deosebit pe problemele fabricării cocsului în R.P.R.

Intr-un capitol separat se examinează problema fabricării cocsului din cărbuni neaglutinați, problemă de tehnică ce a căpătat o deosebită dezvoltare în ultimul deceniu și care are o importanță hotărîtoare pentru perspectivele de viitor ale industriei cocscochimice.

Ultimele capitole ale cărții cuprind semicocsificarea și importanța ei în cadrul folosirii cocsului, captarea și prelucrarea produselor chimice ale cocsificării și semicocsificării, precum și caracterizarea celui mai important produs al acestei industrii — cocsul metalurgic.

„CINETOSTATICA ȘI DINAMICA”

de N. I. Manolescu și D. Maroș

Lucrarea „Cinetostatica și dinamica mecanismelor” face parte dintr-un ciclu de patru volume ale tratatului „Teoria mecanismelor și a mașinilor”.

Cinetostatica se ocupă cu determinarea tuturor forțelor care acționează în mecanisme în timpul mișcării acestora. Alte capitole de lucrări se referă la dinamica mașinilor: a) determinarea energiei cinetice totale a mașinii, necesara realizării mișcării date, și studiul modului de repartizare a acestei energii de la elementul conductor la cel condus; b) determinarea mișcării reale a mașinii sub acțiunea forțelor aplicate; c) reglarea mișcării mașinii și d) găsirea metodelor de eliminare a efectelor dăunătoare ale forțelor de inerție.

Vasta bibliografie utilizată cu ocazia elaborării lucrării este constituită în cea mai mare parte din tratate și lucrări sovietice, lucrări care au pus bazele și au introdus această nouă disciplină în învățămînt și în institute de cercetări și care au dat un mare avînt introducerii automatizării în industrie.

Lectura pe roluri

Am asistat de curînd la o lecție de lectură literară la clasa a VII-a de la o școală de 7 ani din raionul Brăila. Se preda „O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale. În cursul lecției la care am asistat au fost citite și comentate cîteva fragmente din actul III.

Lecția — care, în general, s-a desfășurat în bune condiții — s-a încheiat cu lectura pe roluri. S-au interpretat, a-nume, scenele care înăfrășează adunarea electorală pentru desemnarea candidatului la deputăție și încierarea generală care a urmat.

Profesorul a ținut să reediteze cu elevii întregul tablou. Pentru că nu a reflectat îndeajuns asupra dificultăților pe care le ridică punerea în scenă a unui asemenea fragment, încercarea lui n-a fost reușită. În clasă s-a produs multă dezordine și s-a pierdut un timp prețios.

Această împrejurare mi-a amintit de o altă, similară, petrecută acum un an la o lecție de citire la clasa I-a într-o școală de 7 ani din raionul Panciu. Se preda bucata de citire „Ce a pățit un lup”, în care este vorba despre un lup vicelan care vine la o iapă „să cumpere” mînzul. După cum se știe, iapa îl invită să citească prețul pe copita ei de dinapoi, pentru ca în felul acesta să-l poată pedepsi, după cum merita, printr-o lovitură zdravănă.

Învățătoarea a condus lecția cu destulă îndeminare. În încheiere, însă, cînd mai erau cîteva minute pînă să sune clopoțelul, ea s-a gândit că n-ar fi rău să facă și o lectură pe roluri. După ce i-a anunțat pe elevi că în felul acesta vor putea vedea mai bine „cum s-au petrecut lucrurile în realitate”, învățătoarea s-a oprit cu privirea asupra unei fetițe, zicîndu-i:

— Maricica, poftim în fața clasei. Tu vei fi iapa.

Fetița, nedumerită, ezită o clipă, apoi, ridicîndu-se, întoarse ochii spre învățătoare de parcă ar fi vrut să spună: „Tovarășă învățătoare, eu nu vreau să fiu iapă”. Dar nu îndrăzni. Ieși din bancă și rămase cu privirea în pămînt. În fundul clasei băieții chicotiră:

— I-hi-hi... Uite iapa! Pentru rolul lupului a fost desemnat un băiat — pe nume Vasilică.

Lectura începe. Maricica — firește — nu se simte bine în rolul ce i s-a dat. Totuși, lucrurile se desfășoară normal pînă în clipa în care lupul trebuie să citească prețul înscris pe copita iepi. Voind să sporească veridicitatea înțelegerii, învățătoarea

se adresează lui Vasilică:

— Cum ai să citești prețul pe copită dacă stai așa departe? Treci mai aproape de... (dîndu-și seama — deși cam tîrziu — învățătoarea nu și-a mai spus gîndul pînă la capăt).

Noroc că a sunat de ieșire și lectura a trebuit să fie întreruptă. Căci altfel... cine știe? Poate că Vasilică s-ar fi ales și cu o lovitură de „copită”, pentru că punerea în scenă „să fie citit mai aproape de realitate”.

Clopoțelul a salvat pe Vasilică de copită. Dar... cine știe dacă el a salvat-o și pe Maricica de poreclă!

Este necesar să înțelegem că metodele și procedeele folosite la lecții nu au valoare în sine, că ele nu sînt „în principiu” și „universal” valabile. Valoarea lor este determinată de condițiile și modul în care sînt aplicate, de conținutul pe care îl îmbracă, de efectul pe care-l pot obține.

Lectura pe roluri este un procedeu util, atît pentru predarea, cit și pentru consolidarea cunoștințelor, cu condiția însă ca el să fie aplicat cu pricepere, în limitele posibilităților oferite de textul și clasa respectivă, spre a spori și nu a diminua efectul celorlalte metode și procedee obișnuite în predarea lecturii literare.

S. LEONARD

Nouțăți științifice

ZAPADA ȘI PLOAIE ARTIFICIALA

În localitatea Tuncian, provincia Ghirin din R. P. Chineză, au fost obținute zăpadă și ploaie artificială. Se ard pe pămînt unele chimicale care, transformîndu-se în particule foarte fine, se ridică sub formă de fum la mare altitudine. Aici, înfîlînd formații potrivite de nori, le precipită fie sub formă de zăpadă, fie sub formă de ploaie, în raport cu condițiile atmosferice.

Experiența a dovedit că zăpada artificială obținută astfel poate să cadă în cursul unei zile întregi. În localitățile apropiate însă, cîmpul continuă să rămînă frumos.

URIAȘE REZERVE DE BOGAȚII ALE SUBSOLULUI R. P. CHINEZE

Geologii chinezi au descoperit în partea centrală a provinciei Tziensî mari zăcăminte de minereu de fier. Acestea se întind pe o suprafață de peste 400 km pătrați și se află în cantități imense (aproximativ 7 miliarde tone). Bazinul poate aproviziona cu materie primă pe timp de 50—60 ani o uzină metalurgică cu o producție anuală de 30 milioane tone de oțel și fontă.

De asemenea, recent și-a încheiat lucrările expediția Ministerului Geologiei, care a prospectat zăcămintele petrolifere din șesul Sunliao. Bazinul Sunliao se întinde pe o suprafață de aproximativ 300 mii km pătrați și va deveni în curînd unul din cele mai însemnate centre petrolifere ale R. P. Chineză.

UN NOU VACCIN ÎMPOTRIVA POLIOMIELITEI

În cursul anului 1959 industria farmaceutică cehoslovacă va începe să producă vaccinul „Sabina” cu virus viu împotriva poliomielitei. Acest vaccin imunizează pe o perioadă mai îndelungată decît cele existente (de exemplu cel de tipul „Salk”) și se administrează pe cale bucală într-o lingură cu sirop.

PAGINI DE ISTORIE A ÎNVĂȚĂMINTULUI (I)

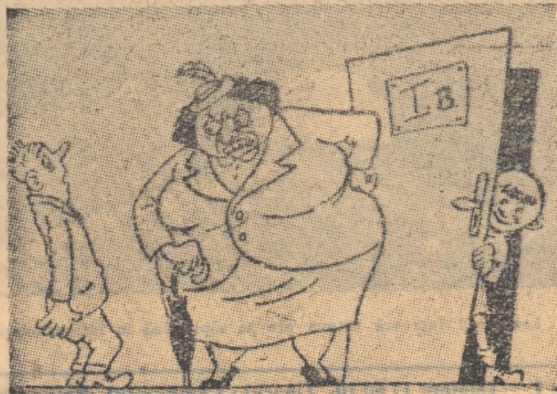
Văzute de VLAMIR

LUCRARE SCRISĂ ÎN EPOCA DE PIATRĂ
PROFESORUL: Să nu vă prind că folosiți lituici!

UMOR

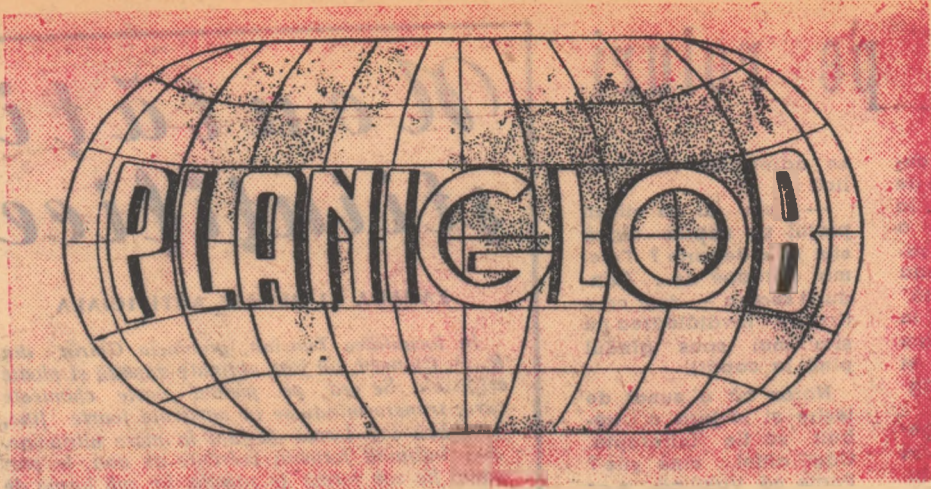
PRIMA OARĂ ÎN GOSPODARIA COLECTIVĂ

— Cum, fiul meu nu-i destul de bun pentru I-a „A”?

(Desen de B. HAJDUCIKOVA)

(din revista „Chipăruș” — R.S.S. Moldovenească)

Srivind cătire noul an...

Există obiceiul ca sfârșitul de an să fie consemnat printr-un bilanț. Operația aceasta nu are nimic contabil într-însa. Ea presupune o privire asupra anului care se stinge. Este, dacă vreți, o confruntare a speranțelor cu împlinirile. Și din confruntarea aceasta oamenii încearcă să desprindă fizionomia anului ce vine, să se înscrie pe răbojul timpului. Mai mult decât oricând, trecând pragul lui 1959 oamenii doresc să deslușească perspectivele. Printr-o coincidență, faptele îi ajută.

Coincidența aceasta o reprezintă dezbaterea prevederilor bugetare pe anul ce vine. În apus, ca și în răsărit. Dezbateri obișnuite la capătul fiecărui exercițiu financiar. Dar aceste dezbateri obișnuite au capacitatea de a oferi semnificații de o valoare deosebită. Nu iacem simple afirmații. Cind deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. au caracterizat noul buget ca fiind un buget al păcii și construcției, ei au fost pe deplin îndreptățiți. Chiar și înrăit ziar londonez „Times” scria, călcându-și pe inimă: „Bugetul Rusiei pe anul 1959 oglindește politica avântului economiei”. Bugetul sovietic prevede sume uriașe pentru dezvoltarea economiei, a științei și culturii. Cheltuielile militare ale U.R.S.S. înregistrează o scădere. Care este însă alcătuirea bugetului S.U.A.? Deși cifrele oficiale nu cuprind toate sumele alocate cursei înarmărilor, reiese cu claritate din bugetul american că suma destinată pregătirilor de război întrece volumul prevederilor din toți anii precedenți. Noul buget american este cel mai mare buget pentru înarmare cunoscut în S.U.A. într-o perioadă de pace. Alături de faptele și concluziile se impune de la sine. Concluziile acestea vorbesc cu claritate despre două direcții în politica mondială.

Este interesant de răstăit zărele occidentale în aceste zile. Tradiția, desigur, nu este dezmințită. Politicienii belicoși și generalii cu capetele întierbintate au colocvii cu personajii cerești pe care le învoacă în sprijinul păcatelor lor pămîntești. Domnii miliardari se fotografiază oferind câțiva cenți copiilor în picioare goale. Filantropia e la ordinea zilei. Dar — semnificativ — redactorii presei burgheze nu pot să ignoreze realitatea lumii socialiste. Noul buget sovietic este comentat în zeci de editoriale. Remarci invidioase, dușmănie, dar adevărul nu poate fi ascuns. Ziarul englez „News Chronicle” scrie: „Este limpede că Rusia este ferm hotărâtă să cheltuiască mai mult pentru învățămînt și dezvoltarea științei. De mulți ani Uniunea Sovietică cheltuiește în acest domeniu mult mai mult pe cap de locuitor decât Anglia sau Statele Unite”. „Yorkshire Post” e alarmat: alocările sovietice pentru învățămînt și știință sînt o... „provocare”. Ziarul englez și-a pierdut calmul. El afirmă că ar fi „o prostie criminală” dacă s-ar ignora realizările Uniunii Sovietice pe tărîmul învățămîntului și științei. Un singur lucru nu vede „Yorkshire Post”: necesitatea întrecerii pașnice și în domeniul învățămîntului. Țările socialiste doresc o asemenea întrecere care va demonstra categoric că numai socialismul este capabil să asigure dezvoltarea științei și învățămîntului pe măsura cerută de nevoile crescînde ale epocii noastre. De altfel, ziarul american „News Week” se lamenta nu de mult: „Numai banii nu vor duce la reforme în școala

noastră și nu vor putea da tehnicii talente strălucite”. Cind trebuie însă să completeze afirmația, ziarul american se polticnește. El face apel la „Businessul particular bazat pe concurență”. Cu alte cuvinte, dorește să transforme învățămîntul într-o afacere mai rentabilă. Or, tocmai din pricina învățămîntului devenit „business” școala americană stagnează. Starea actuală a învățămîntului american îngrijorează o serie de personalități din S.U.A., fapt ce și-a găsit oglindire în cererea comisiei oamenilor de știință de pe lângă președinte și a fondului „W. Benton” de a se avea „o atitudine nouă” față de situația științei și învățămîntului. Acestea sînt faptele. Din nou sîntem invitați la comparații.

Uneori zărele occidentale fac singure asemenea comparații. Și, interesant, nu lipsesc comparații pe teme foarte sensibile. „France Presse” scria zilele trecute într-un comentariu despre situația economică în 1958: „Producția industrială a tuturor țărilor necomuniste (adică a lumii capitaliste, n.n.) se va reduce anul acesta cu aproximativ 4 la sută în comparație cu anul trecut, în timp ce volumul producției industriale a țărilor răsăritene (adică a țărilor ce fac parte din lagărul socialist — n.n.) va crește în această perioadă cu peste 10 la sută. Acesta este un fapt de netăgăduit care constituie probabil principala caracteristică a anului 1958 în domeniul economiei”. Comentariile par inutile. Mărturisirea este semnificativă.

Omenirea a pășit cu încredere în noul an. Anul care ne-a părăsit a adus victorii însemnate forțelor păcii. Mîna agresorilor a fost oprită în Orientul Arab și în Extremul Orient. Lagărul socialismului s-a întărit și mai mult. Popoarele privesc cu optimism justificat noul an. Optimismul acesta provine din însăși realitatea zilelor noastre. În 1959, pacea și socialismul vor cîștiga noi victorii!

EUGENIU OBREA

O etapă importantă în viața școlii sovietice

En 24 decembrie 1958, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a încheiat dezbaterile asupra reorganizării învățămîntului și a adoptat legea cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public în U.R.S.S.

Legea nou adoptată are drept țel educarea omului societății comuniste. Calea spre acest țel este integrarea întregului tineret sovietic, de la o anumită vîrstă, în munca folositoare întregii societăți și reorganizarea sistemului de învățămînt în asemenea mod încît însușirea bazelor științei să fie legată de munca productivă în industrie sau agricultură.

Aceasta dictează necesitatea unei juste corelații în școala medie între învățămîntul general, politehnic și profesional, bazată pe o îmbinare rațională a muncii și studiului, a odihnei și dezvoltării fizice normale a copiilor și tineretului.

Acest eveniment deosebit de important în viața școlii sovietice, reprezentînd o nouă etapă istorică în dezvoltarea ei, a stîrnit entuziasm în rândurile învățătorilor și profesorilor. Toți sînt preocupați de noile perspective pe care le deschide, de sarcinile pe care le ridică această lege. Căci lor le revine sarcina de onoare de a aplica în viața noua lege — mărțurie vie a grăii părintești pe care partidul și guvernul o poartă școlii, avîntului ei.

„Un rol hotărîtor în reorganizarea școlii îl au profesorii”, spune B. Mastiev, directorul școlii medii din Kardinsk, R.A.S.S. Osetină de nord. El consideră că reorganizarea școlii presupune ca profesorii să cunoască temeinic și practica muncii în producția propriu-zisă, în uzine, colhozuri și sovhozuri. Grijă pentru ridicarea calificării corpului didactic — iată ce-l preocupă pe profesorul emerit A. Nikorov, din R.A.S.S. Buriat. Preocupări asemănătoare au și L. Pickurir, profesor la Institutul de pedagogie din Tomsk, M. Terentiev, profesor la Institutul de pedagogie „Potemkin” din Moscova, S. Bereziuc, profesor la Institutul de pedagogie din Poltava, A. Bananov, pensionar din Perm, învățătorul A. Patarakin din Gorki. „Este necesar să fie organizat un Institut de perfecționare a pedagogilor din învățămîntul superior” — spune A. Frenk, profesor la Institutul de pedagogie din Tiraspol. F. Pinhasova, profesoară emerită din R.S.S. Tadjică, propune organizarea unor școli republicane sau interrepublicane cu o durată de un an, pentru pregătirea cadrelor de conducere ale școlilor — directori de școli, inspectori regionali, raionali etc.”.

Oamenii sovietici, conștienți de importanța pe care o prezintă noua lege în viața copiilor lor, au subliniat că munca pedagogică trebuie să fie dusă de oameni cu dragoste față de copii, cu dragoste față de misiunea lor de pedagogi. V. Amazkian, directorul Institutului de pedagogie din Armenia, P. Topcil, secretarul comitetului raional de partid din Andrevo-Ivanovo,

regiunea Odesa, au manifestat o deosebită grijă pentru această problemă.

După publicarea noii legi, zărele sovietice au primit nenumărate scrisori care vădesc preocuparea oamenilor sovietici pentru viitorul școlii. „Cred că ar fi just ca odată cu reorganizarea școlii să fie revizuite fundamentul și planurile școlare — scrie I. Bondarenko, directorul școlii de pe lângă uzina de construcții de locomotive din Novocerkask. În planurile de învățămînt trebuie incluse obiecte noi, legate de producție și trebuie neapărat redus numărul orelor de curs pe săptămînă”. Învățători și profesori dau sugestii importante în legătură cu activitatea de viitor a Academiei de științe pedagogice a U.R.S.S.: „Academia ar trebui să se ocupe cu studiul și sinteza temeinică a experienței școlilor, profesorilor și învățătorilor” — scrie în „Izvestia” I. Poleanski, candidat în științe pedagogice.

Idel prețioase despre intensificarea legăturilor școlilor cu producția și cu organizațiile științifice au împărtășit L. Fișman, învățător la școala tineretului muncitor nr. 9 din Tașkent, I. Saharov, profesor la școala medie din Cernăuți, V. Radovici, director la școala medie din Dominno, regiunea Tula, P. Maximov, profesor-pensionar din Donbas, profesorul M. Șerbak din Chișinău și mulți alții. Ei vorbesc despre ceea ce este de făcut pentru ca în pregătirea viitorilor specialiști să se țină cont de necesitățile regiunii respective. I. Malazonia, directorul școlii medii nr. 18 din Batumi, ne împărtășește din experiența sa în acest domeniu: „Noi ținem o strînsă legătură cu uzina „I. V. Stalin” de prelucrare a petrolului. Datorită ajutorului ce ni-l acordă, școala are un atelier mecanic și unul de tîmplărie bine utilitate, un laborator de fizică și un cabinet de organe de mașini. Atelierele și cabinetele sînt înzestrate cu instrumentele și cărțile necesare”.

Propunerile, părerile, ideile oamenilor sovietici cu privire la măsurile care trebuie întreprinse pentru traducerea în viață a noii legi au atins probleme extrem de variate. „În diploma de absolvire a școlii medii să fie trecut și specialitatea practică înșușită de elevi în cursul școlii. Orice absolvent să înceapă să muncească în specialitatea pe care a căpătat-o în școală” — spune I. Makarenko, colhoznic în artelul agricol „Kotovski” din R.S.S. Moldovenească.

Noua cale pe care pășește școala sovietică a fost aleasă la dorința poporului, a maselor de mîitane, ale căror gânduri și năzuințe se contopesc cu gândurile și năzuințele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernului U.R.S.S. De aceea, oamenii sovietici participă cu entuziasm la aplicarea în viață a prevederilor legii cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața, pentru dezvoltarea continuă a învățămîntului sovietic.

IRA VRABIE

Mulți școlari din Leningrad lucrează câteva ore pe săptămînă în întreprinderile constructoare de mașini. Iată-i într-o secție a Uzinei electromecanice